

[Inger Gautier Schmit.]

folkningen maa blive tilstrækkelig Klarhed over Lovens Rækkevidde, og at Ministeren vil tage Hensyn til den Opposition, der fra Befolkningen har lydt mod disse Klinikkers Oprettelse, saadan at det, der kommer ud af Loven, naar den endelig træder i Kraft, bliver noget virkelig positivt og opbyggende paa dette Omraade, noget, der i høj Grad understreger Moderkabets Værdighed, og som trækker de rette Linier med Hensyn til den Oplysning paa det seksuelle Omraade, som er gavnlig og befordrende for Befolkningens moralske Sundhed.

Victor Pürschel: Man kunde vistnok som Motto for denne Forhandling sætte de Ord, at Hastværk er Lastværk, naar man tænker paa den store Iver, som Ministeren i Spidsen for sit Regeringsflertal udfoldede for at faa gennemført den Lov, hvis Udsettelse nu er blevet en Nødvendighed, med den størst mulige Hast. Hvis Menneskene lærte af Historien, saa kunde dette Ministerium maaske ogsaa lære noget af det, der ved denne Lejlighed er blevet en Nødvendighed. Men det er desværre saaledes, at Menneskene saa forførdelig nødtigt vil lære noget af Historien. Nu faar vi jo se, om denne Regering i saa Henseende skulde danne en anerkendelsesværdig Undtagelse.

Det er lidt trist, at Bestemmelserne om Seksualklinikkerne, der skulde være saa overordentlig velsignelsesrige, nu foreløbig udskydes i 1½ Aar, men naturligvis — for Nødvendigheden maa selv et mægtigt Regeringsflertal bøje sig. Da vi i Fjor havde Svangerskabsloven til Behandling, gjorde vi fra vor Side særlig Modstand mod Afnittet om Seksualklinikker. Vi fandt, at man her havde blandet Opgaver sammen, som ikke hørte sammen. Disse Klinikker skulde give Vejledning med Hensyn til Virkningen af en Svangerskabsafbrydelse, skulde give Vejledning med Hensyn til Prævention og skulde endvidere give Vejledning med Hensyn til Svangerskab, og endelig skulde de løse den Opgave, som løses af Mødrehjælpen rundt omkring, hvor den er etableret — en Opgave, der havde vor fulde Sympati, og som vi erklærede os meget vilige til at søge løst. Disse Klinikker havde ogsaa et Par andre Opgaver. Vi sagde derom i vor Betænkning, at de havde ingen Opgave, som ikke, hvis det fandtes nødvendigt at løse dem, kunde løses ad anden og mere hensigtsmæssig Vej.

Skønt man vist ikke kan sigte Befolkningsskmissionens Flertal for noget saa

forførdeligt som at være konservativt, forstaar jeg, at Befolkningsskmissionen er kommet til nøjagtig det samme Resultat, nemlig at der her har fundet en Sammenblanding Sted af Opgaver, som bedre kan løses, naar de skilles ad.

Naa ja, saa har vi faaet Ret her ved denne Lejlighed, som vi har faaet Ret saa mange Gange — og det kan vi jo ikke have noget imod. Det maa vel engang gaa op for Vælgerne, hvorledes Forholdet er, og saa er det jo muligt, at Vælgerne lærer af Historien og saa ogsaa indretter deres Stemmegivning derefter. Det ser vi hen til med en vis Forhaabning.

I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag siger Ministeren, at de Lovforslag, som Svangerskabsloven skal vente paa, kan fremsættes ved Begyndelsen af næste Samling, og det er ganske interessant at se, at det videre hedder — jeg haaber, jeg har Tilladelse til et kort Citat —: „og vil kunne ventes færdigbehandlet af Rigsdagen i Løbet af denne Samling“. Altsaa næste Samling. Ja, saa ved man altsaa det! Ministeren er allerede nu i Stand til at sige, at Rigsdagen inden April næste Aar vil være i Stand til at gøre sig færdig med det Arbejde, der forelægges den. Saaledes taler en Minister, der er sikker paa at have et lydigt Flertal bag sig, uden Hensyn til, hvad der maatte kunne anføres af Betæneligheder fra Mindretallets Side. Jeg sætter megen Pris paa den Slags Udtalelser, fordi de saadan ubevidst røber Mentaliteten, og den sætter jeg megen Pris paa at faa Lejlighed til at belyse. Her er en Lejlighed dertil, og nu har jeg kastet et lille Strejfflys derover — jeg synes, som sagt, det er ganske interessant.

I Tilslutning til, hvad det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Inger Gautier Schmit), sagde, vil ogsaa jeg gerne pege paa, at der her skabes en uheldig Mellemtilstand, derved at en vedtagen Lov, der ændrer f. Eks. Straffeloven paa et meget vigtigt Punkt, skubbes ud. Der er i Praksis en vis Tilbøjelighed til at foregribe Loves Ikrafttræden, saaledes at en Mildning af Straffelovsbestemmelser i Praksis i Virkeligheden betragtes som traadt i Kraft fra det Tidspunkt, da de er vedtaget af Rigsdagen. Man siger — og med Rette —, at Rigsdagen nu har givet Udtryk for, hvorledes den vurderer Strafskylden for disse Forhold, og at det ikke vil være rigtigt, naar disse Forhold kommer til Paadømmelse, ikke at tage Hensyn hertil. Naar nu denne Mildnelse er sammenknyttet med andre Bestemmelser, som ikke kan træde i Kraft, saa faar man en uheldig Mellemtilstand, og at man har faaet